

Karpatsko-dukelská operace skončila před 52 lety vítězně. Je to slavná epopeje zejména v dějinách volyňských Čechů. Ta přispěla podstatnou měrou k jejich návratu do vlasti. Velmi dobře si to uvědomují a každoročně, při výročí, si to připomínají...

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

7/96
ročník 6

Výzva

k celovolyňské peněžní sbírce na výstavbu nového pomníku v Malíně

Vážení krajané,
pomník v bývalém Českém Malíně je téměř v havarijním stavu. Povětšností vlivy za více než půl století vykonaly dílo zkázy. V žalostném stavu je i malínský hřbitov a přístupová cesta k němu, v délce asi 300 m. Ta vlastně neexistuje, návštěvníci sem přicházejí vysečeným pásem v obilí v poli, které památník a hřbitov obklopuje. Je to tedy jen improvizovaný, narychlo připravený přístup, dik laskavosti místních činitelů. Situace se v posledních letech rychle zhoršuje.

Na toto celovolyňské pietní místo se konají, jak všichni víme, krajauské zájezdy, aby zde návštěvníci položili smuteční věnce a aby se poklonili obětem německé nacistické zvěle. Je to stěžejní cíl všech zájezdů na Volyn, které nejčastěji organizuje pí. Marie Pánková ze Žatce, členka předsednictva ÚV SČVP. Ta již několik let upozorňuje na tento nedůstojný stav památníku. V poslední době bije přímo na poplach. Ale i účastníci zájezdů téměř vždy prohlašují, že by se s tím mělo již konečně něco udělat.

Marie Pánková navrhla na zasedání ÚV SČVP v prosinci 1995 výstavbu nového pomníku a její návrh byl jednomyslně přijat. V letošním roce stmelila kolem sebe několik dělných lidí (v rámci skupiny pro zachování památek na Volyni). Jedním z nich je zkušený stavitel, volyňský Čech Oldřich Rejchrt z Mělníka, který zdarma vypracoval stavební projekt a návrh na finanční náklady. Dokonce je ochoten věnovat na tento účel dvě vlastní žulové desky a provádět dohled nad pracemi příslušné stavební firmy.

V červenci letošního roku byl doporučen pravidelný autobusový zájezd našich krajanů na Volyn za účelem účasti na tradičním pietním aktu k 53. výročí malínské tragédie. Zádušní mši sloužilo v Malíně 10 farářů. Sešlo se zde mnoho lidí

i Čechů ze širokého okolí. Byla to opět významná událost, která svědčí o tom, že ukrajinští občané a zejména pravoslavní duchovní nezapomínají a s hlubokým pohnutím organizují smuteční setkání na tomto historickém místě. Budiž jim za to náš dík!

Po skončení obřadu M. Pánková s Dr. V. Samcem, předsedou severomoravského regionu a členem ÚV SČVP začali společně jednat s místními činiteli. Nejdříve navštívili starostu obce Malin a pak zástupce okresu VI. Viničuka, shodou okolností člena ukrajinské delegace, která se zúčastnila v r. 1993 velkého pietního setkání v Zatici k 50. výročí této tragické události. Oba shodně prohlásili, že vítají náš návrh, že rádi pomohou, avšak nikoli finančně.

Oběma našim zástupcům bylo jasné, že je nutno informovat o tomto návrhu především starostu oblasti. Přijal je náměstek starosty starosta byl na dovolené). Přislíbil rovněž veškerou pomoc, kterou budeme potřebovat, ovšem finanční prostředky též není schopen zajistit. Doporučil, aby byla urychleně zaslána oficiální žádost předsedovi oblasti do Rovna s příslušným projektem. Stavební práce provede místní ukrajinská firma.

Brzy po návratu svolala M. Pánková do Žatce členy své podskupiny a pozvala též oficiálně předsedu SČVP. Předložený projekt výstavby pomníku včetně úpravy hřbitova a přístupové cesty k němu byl zde projednán a schválen. Pro informaci uvádíme, že vlastní pomník je uložen na pevných základech, nesoucích 2 křídelní desky se jmény obětí a střední desku s vyznačeným křížem a textem, vztahující se k tragické události. Mezi bočními deskami a deskou svíslou jsou umístěny dva pilířky z černého materiálu. Jinak je celý pomník navržen z červené žuly s leštěným povrchem.

Uskutečnění projektu si vyžadá značnou finanční částku - kolem 500 000 Kč. Její získání bude jistě obtížné, jak vyplynulo z diskuse.

Lze předpokládat, že ministerstvo zahraničních věcí ČR tento projekt schválí a určitou finanční pomoc poskytne. Avšak podstatnou část výdajů si musíme uhradit sami. Z porady vyplynul příslib Dr. J. Křivky, že pravoslavní církev věnuje na tento účel 50.000 Kč. SČVP by měl přispět rovněž příslušnou částkou z prostředků získaných z naší vydavatelské činnosti a prodeje knih.

Hlavní zdroj pokrytí výdajů však musíme spatřovat v celovolyňské sbírce. Věříme, že všichni volyňští Češi, především členové našeho Sdružení, přispějí finančními dary, že tak učiní i sponzoři a budou je zasílat na nově vytvořené konto. (Číslo konta uvedeme v příštím čísle Zpravodaje!)

My, v abecedním pořadí podepsaní účastníci porady v Zatici, se proto obracíme na Vás, na všechny krajané, s velkou prosbou a výzvou, abyste přistoupili k tomuto krajauskému požadavku s veškerou vážností. Nyní nastal čas ke konkrétním činům. Slovo již bylo dost.

Děkujeme Vám předem za pochopení.

Duřek VI. - předseda SČVP,
Filipek B. - přímý účastník tragédie,
Hlaváček R. - zakládající člen SČVP,
Křivka J. - pravoslavní duchovní,
Kuchyňa V. - člen ÚV SČVP a ČoL,
Pánková Marie - iniciátorka celé akce

Motto:

...Proč vzpomínka na dávné dny mne tísní,
Vždyť nebylo to přece mojí vinou.
Proč vycítáš mně stále v oně písni,
Ze opustil jsem tebe, Ukrajinu?

Jan Pospíšil: Dumka
(ze sbírky Setkání a loučení)

**Aby brázdá vyoraná Čechy
na Volyni nezanikla ...**

Při návštěvách svých rodičů na Volyni si se smutkem uvědomujeme, že Volyň nášeho mládí se již nevrátí, že naše milované vesničky ztrá-

cejí svůj český ráz, že místa věčného odpočinku našich předků pustnou a zarostají, že po výsledcích činorodé práce našich rodičů a prarodičů i stopy zanikají. Na druhé straně nás velmi těší a povzbuzuje upřímná pohostinnost nyměňších ukrajinských obyvatel bývalých českých vesnic a živý zájem dalších Ukrajinců o brátru, kterou Češi na Volyni vyoralí. Zejména oceňujeme fakt, že tento zájem projevují i mladší lidé, zřejmě jen na základě upravení našich ukrajinských vrstevníků.

Při návštěvě Volyně si jistě nejezen z vás pobolí proto otázku, zda by nepoložil správné a možné, aby Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel iniciovalo a napomohlo zachování památky na volynské Čechy nejen ve vlasti, ale také na Ukrajině. Jistě by bylo správné, aby vzpomínka na české působení na Volyni dostala mezikrajinskou reálnou podporu ve formě památníků, pamětních desek se stručnými dvojjazyčnými sděleními na objektech a v obcích, které Češi vybudovali apod.

Z podnětu jednoho z nás předsednictvo navrhlo a ústřední výbor Sdružení na podzim roku 1995 ustavil pro tento účel svoji pracovní skupinu ve složení: Miluše Dědková - Litoměřice, Jiří Hofman - Praha (jednatel skupiny), Jan Krivka - Fr. Lázně, Václav Kuchynka - Litoměřice, Irena Malinská - Praha, Vladimír Palíčka - Praha (vedoucí skupiny), Marie Pánková - Zatec, Jaroslav Švarský - Praha.

Pracovní skupina vytvořila "Koncept přístupů k vytvoření památníků o působení Čechů na Volyni", kterou ústřední výbor schválil. Koncepte předpokládá, že do akce by měly být zahrnuty tyto objekty: mučnické obce (český Malín a Michna Sergejevka), místa spojená se vznikem České druziny a s boji čs. vojska na Ukrajině, významné průmyslové objekty založené Čechy, významné kulturní objekty, některé obce postavené Čechy, pietní úpravy českých hřbitovů. Památná místa a lokality by měly být vyznačeny památníčky, dvojjazyčnými deskami umístěnými na vhodných objektech ale také stálou expozicí v kulturních domech, mučnických apod.

Tuto koncepci, upravenou do pohledné brožurky v češtině a v ruštině předvali členové skupiny při jednáních, která vedli v průběhu letošního roku s vyselanečnickým Úřadem v ČR, se členy parlamentu ČR a Ukrajiny, s podnikatelskými kruhy ČR a Ukrajiny, a především s orgány ministerstva zahraničních věcí ČR. Hlavním cílem jednání bylo získat podporu oficiálních míst, bez které je realizace nemyšlitelná.

Koncepcí květného úřadu ministerstva zahraničních věcí při jednání sdělily, že zámer podporů nejen morálně, ale také finančně z předpokladu, že financování bude zajištěno ještě z dalších zdrojů. O celé akci ministerstvo informovalo vyselancečnický Úřad v Kyjevě a požádalo ho o pomoc u ukrajinských orgánů. Celý zámer však nemůže být předmětem dohody vládních orgánů a proto ho doporučí rozdělit na dílel akce řešené postupně.

Za nejdůležitější z těchto koncepcí považuje zachování památníků na oběti v mučnických obcích. V Českém Malíně jde o postavení pomníku na hroboch obětí, vybudování přístupové cesty k českému hřbitovu a o jeho pietní úpravu. V Michně-Sergejevce jde také o vybudování pomníčku a o pietní úpravu hřbitova. Prot tento časově i věcně prioritní úkol byla vytvořena skupinka, kterou vede Marie Pánková ze Zatece a která v současné době již provádí rozvahy o potřebných pracích, jejich

projekci, finančních nákladech a možných způsobech realizace.

Dalším aktuálním úkolem je zachování paměti na vznik České druziny na začátku I. světové války, na boje I. čs. samostatné brigády v SSSR a o vyznačení významných průmyslových objektů založených Čechy v Kyjevě.

"A co naše vesničky a zejména jejich hřbitovy, které byly vzpomenu v úvodu článku" se zeptá nejezen členů. V koncepci se o nás nezamýšlí a pokud jde o realizaci společně především na vaši iniciativu. Zde je na místě připomenout několik příkladů takové iniciativy. Občané Vilhelmuovi již v roce 1966 požádali vládu SSSR prostřednictvím vyselancečnické v Praze, aby zajistila úpravu hřbitova v jejich rodišti, který utrpěl válkou, jako památku na Čechy na Ukrajině. Sovětská vláda finančně prostředky uvolnila a akce byla provedena. Dalším povzbuzujícím a názorným příkladem z poslední doby je úprava hřbitova ve Volkové, který ve Zpravodaji číslo 5/96 popsal J. Pančík z Lovosic. Podle posledních informací krajané z Mirohoště a z Boratína úspěšně vyvíjejí podobnou iniciativu a již se jim mnoho podařilo. Ano, to je správný způsob jak na věc již spojením iniciativy rodičů-volynských Čechů a představitelů nyměňších obyvatel obcí. Vyzýváme vás, rodiče z Kupčicova, Hlinska, Hulče, Michalovky, Kvasilova, Martinovic, Sklíní, Hubína a dalších a dalších obcí: dejte se dohromady, zainteresujte předsedy obecních rad, učitele, báťušky, aktivní lidi ve svých rodných obcích, hleďteje společně řešení nejen pietní úpravy hřbitova, ale zasazení dvojjazyčné pamětní desky na škole, cerví či kulturním domě. Kde to jsou podmínky, lze vytvořit i malou stálou muzejní expozici v místním muzeu nebo v kulturním domě či v budově obecní rady. Národní muzeum z Iniciativy Ireny Malinské připravuje první expozici podobného druhu pro muzeum v Malíně. Pokud potřebujete radu a pomoc, napište vedoucímu pracovní skupiny a tajemníkově Sdružení V. Palíčkové.

Tím by iniciativa Sdružení neměla končit. Má realizaci budoucí finanční prostředky. Prore se příslibem finanční podpory od ministerstva zahraničních věcí ČR, ale ta zdaleka nestačí. Hleďteje sponzory v ČR a na Ukrajině. Sponzorství na Ukrajině by bylo účelnější realizovat provedením určitých prací, protože tamější firmy mají mnohem nižší ceny.

Na jarním zasedání ústřední výbor uložil předsednictvu založit samostatné konto v rámc Sdružení, na něž by se měly zasílat i ta Zpravodaji zvlášť zveřejňující finanční dary od jednotlivců a organizací.

Tak! Po přečtení článku si pesimisté položí otázku: "Do čeho se to zase v tom vedení Sdružení pouští? Vždyť je to utopie a fantazie..." Na první pohled to tak vypadá, ale připomeňme si, že podobnou utopii byla myšlenka na založení Sdružení, na vytvoření historické výstavy Osudy Čechů z Volyně, tvorba Pamětníků českého osídlení na Volyni, sepsávání Dějin Čechů na Volyni, vydavatelejší aktivita Sdružení, které málokdo věřil.

Jsem-li přesvědčen o účelnosti cíle, chcem-li pro jeho realizaci využít možnosti všech aktivních členů Sdružení, najdemle i zanicené pomocníky mimo Sdružení, jistě naše snahy nevyjdou naprázdno.

Jedno moudré kavkazské přání k životním jubileím zní: "Aby Tvá přání nebyla nikdy menší než Tvé možnosti." Jistě se hodí i pro

toto naše počínání. Času již máme málo - připodává se. Věrně ve své síly a snažme se, přátelé.

Jiří Hofman, Miluše Dědková
(z pověnaní pracovní skupiny)

Setkání na Moravě

Ke vzpomínkám na setkání na Moravě mne přivedl článek Ing. V. Sírce "A po padesáti letech..."

V těchto vzpomínkách se krátce vrátím na Volyn a ke světu otce, bodnému Moraváku. Otec nám při práci v ovocných školkách a na zahradě vyprávěl o Moravě a zvláště Malé Haně, odkud byl rodákem. Na Volyni přišel po I. světové válce jako zkušený zahradník-ovocník, který uvedený odbor studoval ve Francii a v Německu. VŠtopál nám, chlapčům, lásku k přírodě a zvláště k ovocnářství. Často a se zájmem jsme sledovali jeho výklad o životě na Moravě ve známé obci Vanovice, okres Boskovice. Také nám přiblížoval předky a pradepky rodiny, kteří v této oblasti žili od roku 1500. Pro nás však Československo a zvláště Morava byla velmi blízká, i když nedosažitelná. Lásku k vlasti byla také hnací silou, jako u zdrcující většiny chlapců a děvčat, k boji za její svobodu.

Nakonec se daleká a nedosažitelná vidina stala skutečností. Jako vojáci I. čs. armádního sboru jsme se probjovali v Karpatech se vlastní vlasti. Na dojeť, který jsem spolu s ostatními prožíval po překročení československých hranic, nikdy nezapomenu.

Konečně jsme byli ve vytvozené vlasti - i když zatím v tvrdých bojích s nepřitelem. Východní a střední Slovensko bylo jen dalším krokem k poznávání Československa. Potom došlo k překročení pozemské hranice mezi Slovenskem a Moravou. Předcházelo tomu velké boje o přechod Malé a Velké Fatry a překročení rozvodnění řek Váhu. Stavbou pontonového mostu přes řeku Váh v Považské Bystrici a dřevěného výpomocného mostu ve Velké Bytči jsme nejez: spojili oba břehy a umožnili tak jednotkám sboru pokračovat v útočných akcích směrem na Vesetín a dále na Moravu, ale došlo i k naplnění našich člá poznat rodný kraj otce a dědu.

Nakonec se vyplnila i ta touha. Se svou 3. ženijní rotou jsem dostal úkol odminovat a zabezpečit 3 postupové osy, silnice vedoucí Moravou a dále do Čech. Rozdělení úkolů bylo jednoduché, každá ženijní četa dostala jednu postupovou osu. Já jsem zůstal ve středu u první ženijní čety, která podle mapy postupovala přes rodné město obce Vanovice. Dostal jsem i i náhodná setkání se svými příbuznými, rodinou Lebišovou, sestrou otce, sestřenicí a bratrance. Skutečně jsem velmi rychle našel rodný otčův dům a své nejbližší na Moravě. Předtím jsem je nikdy neviděl, jen fotografie zaslané v dopise mi je přiblížovaly. Označím jsem je poznal. První setkání bylo krátké, dojemné, ale také smutné. Bratranec Josef Lebiš byl jako odbojový pracovník zjzat gestapem, souzen v Drážďanech a popraven. Byl jsem hrdý na jeho vlastenectví a aktivní boj s nacisty. I manžel sestřenicí jako župní náčelník Sokola byl po dobu okupace vězněn, ale přežil.

Setkání bylo krátké, protože prověřování a odminování postupové osy muselo pokračovat. To, co se nám zdálo být na Volyni nedosažitelné, se tedy stalo skutečností. Poznal jsem rodnost svého otce a také svéráznou

hánouček jeř, již nás ote často udržoval v rukou peřekalech a přihoděch. Rodiště své babičky jsem nenaleš, bylo někde ve východních Čechách u Nového Jičína.

Jak vyplynulo z článku Ing. V. Širce, a jak snad vyplyne i z tohoto článku, volyňští Češi byli úzce spjati se svou starou vlastí citově a mnozí tu našli své přímé příbuzné. Velký podíl v boji za svobodu Československa měla projevnost s jejími občany, a to se stalo morálním opodstatněním návratu volyňských Čechů do vlasti, do míst svých předků.

Miroslav Novák

DNY KRAKOWA

Vedoucí pražského regionu Irena Malinská zorganizovala pro členy SČVP zájezd do Polska ve dnech 10.-13. 6. 1996. Program zájezdu mi připomněl školní výlet, kterého jsem se zúčastnila v červnu 1938. Často si prohlížím fotografie z té doby. Proto jsem se přihlásila okamžitě, abych po 58 letech opět navštívila Wieliczku a Krakow.

První den v Polsku jsme si prohlédli koncentrační tábor Oswiecim - hrůzný památník řízení nacismu. Dále jsme pokračovali v cestě a shlédli solné doly ve Wieliczce. V těch dnech bylo opět období školních výletů. Wieliczka i Krakow byly plné školních dětí, dýchaly poznat památky své vlasti.

V Krakově nás okouzlil starobylý Wawel, potěšilo nás vidět a přátelské prostředí. Naše zážitky jsou nezapomenutelné, stejně jako před léty. Po dvou dnech prožitých v Polsku jsme se vraceli domů v noci. Byli jsme všichni unavení, chystali jsme se, že budeme v autobusu spát. Ale kdosi vstala zanotovat píseň. Přidávaly se další, nikdo nespál, všichni zpívali. Strídaly se písně české lidové, polské, ukrajinské i ruské. Cesta ubíhala rychle, ráno jsme byli v Praze. Máme mnoho zážitků ze zájezdu a také fotografie. Na místě u zdi Barbagamy, kde nás před 58 léty bylo 29, stojím sama. Kde jsou ostatní? Beru opět do ruky zažloutlou fotografii a počítám. Osm účastníků školního výletu v r. 1938 již odešlo na věčnost, osm se po válce přestěhovalo do Polska a jejich osud mi není znám. Zbývajících dvanáct lidí různými nemocemi stáří a zájezdu se nezúčastnilo. Ale nejsou proto smutná, lidé ve rodi a odcházeli, zatímco památky, které vytvořili, jsou věčné.

Zájezd se všem účastníkům líbil. Vrátili jsme se unavení, ale zůstaly nám krásné vzpomínky.

Miluse Dědková-Prášová,
rodačka z Mirohoště na Volyni

ZPRÁVY Z REGIONŮ

Region Podbořane

V sobotu dne 15. června 1996 se konalo setkání rodáků z České Hulče na Volyni. V Lidově domě v Podbořanech se sešlo 87 krajanů, kteří po válce osídlili obce Hořesedy, Kolešovce, Kolešov a Hořovičky, kde založili pravoslavnou církevní obec hulečských rodáků duchovní Antonín Zajíc.

Připravený výbor požádal na setkání gen. Josefa Touška, jehož památku uctili přítomní minutou ticha spolu s dalšími zesnulými od posledního setkání, kterých bylo celkem šestnáct. Setkání zahájil ing. Josef Hurt a o organizačních a finančních záležitostech informovaly přítomné sestry Rotková a Růžičková. Setkání v Podbořanech bylo již sedmým setká-

ním rodáků z Č. Hulče. Dr. Jan Křivka informoval přítomné o setkání bývalých žáků českých škol v Žatci, kde pi. Pánková informovala o situaci kolem plánované úpravy českého hřbitova v Malině včetně zhotovení nového pomníku. Navštívila v Rovně pohřební službu, kde získala potřebné informace a možnosti zhotovit památník a o materiálu, který je tam dosažitelný. Obdržela také vzorky, které by připadaly v úvahu. Kontakty s uvedeným podnikem bude udržovat Václav Šlachovský, syn české učitelky v Hulči, který nabídl svou vstřannou pomoc při zajištění české akce. Informoval také o tom, že v Žatci z iniciativy pi. Pánkové byla uspořádána sbírka na pomník v Č. Malině, která vynesla více než 7.500 Kč. To dalo podnět ke sbírce rodáků z České Hulče, která vynesla 5.000 Kč. Částka bude rozdělena mezi hřbitov v Malině a v Hulči, kde je také nutno zajistit alespoň minimální úpravu. Sběrka bude až do rozhodnutí vedení našeho Sdružení uložena na kontě hulečského výboru. Marie Pánková obdržela od inž. Rejchra plán budoucího pomníku, který bude předložen ke schválení a případné úpravě předstřednicu Sdružení, které rozhodne o dalším postupu. Dále vyzval skutečnost, že z Hulče bojovalo nejvíce krajanů na západní frontě, jako plk. v. v. Jaroslav Hovorka a další, včetně letců, kteří se zúčastnili slavné bitvy o Anglii ve vzduchu, jež rozhodla o neúspěchu Němců v tažení proti Velké Británii. Na východní frontě se vyznamenali oba hulečští generálové Josef Tousek a Emil Cílek, jakož i další tankisté, jako plk. v. v. Jiří Porazík, velitel legendárního tanku Žižka. Z Hulče pocházel také nedávno zesnulý plk. letectva ve výslužbě R.A.F. V. Novák.

Po přednesení "Modlitby toho večera", kterou napsal Karel Čapek dne 22. září 1938, jsme se pomodlili modlitbu Páně Otče náš za všechny padlé a zesnulé. Sejdeme se opět za dva roky a přísti rok, kdy vzpomeneme 50. výročí reemigrace, a budeme se snažit obsadit jeden autobus, který zamíří na bývalou Českou Volyn.

M. Rotková, L. Růžičková

Region Šumperk

Vázení krajané a přátelé,

jak všichni víme, 13. července 1943 byl na Volyni fašisty vypálen Český Malín.

Při každoroční vzpomínce na tento hrůzný čin se scházíme v pomníku v Novém Malině u Šumperka. I tento rok tomu nebylo jinak. Církevní obřad, který konal náš milý biskup Krystof s zpěvem doprovodu pěvecký sbor z dáleš Hajnůvka z Polska zahájil naše letošní setkání. SČVP, region Šumperk při této příležitosti zorganizoval v sokolovně v Novém Malině setkání krajanů a přátel, na kterém se nás ve 12 hod. při zahájení sešlo kolem 220 lidí. Toto milé posezení zahájil krajan Jaroslav Sodomek. Přivítal jménem našeho šumperského regionu všechny vzácné hosty. V první řadě za obecni úřad pana starostu Minaře a místostarostu a zástupce místního Sokola pana Štencla, dále zástupce zemědělského družstva, velitele hasičů pana Nestra a pana Cikryta za Svaz bojovníků proti fašismu, bez nichž a jejich laskavých sponzorských darů bychom takové setkání nikdy nemohli uskutečnit. Nemělo vřele přivítání krajanu ing. Hofmana a duchovenstvo pravoslavné církve v čele s biskupem Krystofem.

Slavnostní přípitek přednesl pan Marek Štencel, minutou ticha jsme uctili památku všech těch našich lidí, kteří se nedožili tohoto setkání. Potom nám biskup požehnal oběd a popřál dobrou chuť.

Po obědě začal program vystoupením pana ing. Hofmana, který pozdravil přítomné i všechny členy našeho regionu a popřál nám všechno nejlepší. Též projevil pana Cikryta byl v duchu připomínky hrůz války a nutnosti zajistit, aby se takové tragédie už nikdy neopakovaly. Básně Jana Pospišila přednesli krajané a zvláště naše milé vnučky. Šumperský pravoslavný sbor pod vedením paní Mileny Konecné zapívali tři písně a potom již následovalo hodínové vystoupení našich hostů - pěveckého sboru z polského města Hajnůvka. Myslím si, že nikdo z nás nic tak působivého a nádherného ještě neviděl. Ještě jednou děkujeme našim polským přátelům za nezapomenutelný zážitek. Víte, bylo nám to tak blízké, hlavně ukrajinské písníčky. Po tomto programu následovala volná zábava, která se protáhla až do 23. hodiny.

Musím ještě napsat, jaké jsme měly obavy o jak tuto akci celou ve vlastní režii vůbec zvládneme. Ale naše děti a vnučata nám moc pomohly. Všechna obsluha byla zvládnuta na jedničku, jídla a občerstvení bylo nachystáno dobře, takže se nachodily až až. Děkujeme jim mockrat.

Děkujeme také všem, kteří přispěli k našemu volyňskému posezení. Přátelé, už se můžete chystat na naše příští setkání k 50. výročí návratu do vlasti. Dáme Vám Alice Bilkové

Za region Šumperk Alena Bilková

Region Karlovy Vary

Pani Věra Pelcová zorganizovala dne 26. 6. milé posezení s občerstvením i kytičkou pro jubilanty paní Reně Sopranovou, pana Dimiria Sedláčka, pana Vladimíra Reichrta a Mikuláše Šeretuku.

Za věčné jubilanty děkuje M. Šeretuk

POSLEDNÍ POZDRAV

Nevelký lístek zažloutlého papíru, na němž je rozfesenou rukou napsáno několik sotva čitelných řádek... Je to moták, který je poslední návštěvě před popravou podstrčil tatě babínce Kyselkové její jediný syn, Pěpa. Slova jsou misty rozmažána - asi slzami té, která patřila - mamince ...

"Drazí rodiče, moje mlá, malá sestřičko. Já už nemám žádnou naději na život a dávám Vám všem poslední sbobem - Co jsme vytřpili při výšlech v Borelem, Berestecku, Dubně i tady - ale neprozradili jsme nic. Vy se pro nás netrapte! Takových, jako my, je tu tisíce a za každého další tisíce postvanou. Vy však buďte opatrní a zničte všechno. Odpuštěte, jestli jsem Vás zarmoutil, ať mi tam všichni odpustí. Loučím se s Vámi se všemi a dávám Vám poslední SBOHEM!"

Osmnáctiletý Pěpa Kyselka a o jeden rok mladší jeho kamarád Vašik Hybler byli v roce 1942 dopadeni jako spojky ilegální organizace "Blank". V seobraně zastřelili ukrajinského milicionáře a tím byl jejich osud zpěčten. Tehdy visel život vězňů občanů naší vesnice na vlásku... Nám, z redakce Krajanůvých Listů, vyhržovali volyňští Němci oběšením již v roce 1939. Ptes svoje mládí vydržel však tři dva státního hoši všechno trýznění a z toho mála, co znal, neprozradil vůbec nic. Byli popraveni tajně na horochovské hřbitově 27. dubna 1941 a jejich hrob srovnán se zemí. Zastřelil je člen horochovského gestapa, sudetský Němec Hampel.

Zůstala po nich jen smutná vzpomínka a tento zažloutlý list - na rozloučenou ...

Vladislav Hybler

a takovou náladu a pohodu, jaká vládla na této oslavě.

Za krajany našeho regionu i za sebe

Věra Pelcová

Region Mariánské Lázně

V měsíci srpnu oslavili své životní jubilea tyto členové: 6. 8. Křenčí Josef z Dlouhé Pole, bytem Rájov - 65 let. 22. 8. Bém Jaroslav z Lucka, bytem Mar. Lázně - 66 let. 10. 8. Baťková Emilie ze Zikmundovy, bytem Klimentov - 69 let. 1. 8. Bartovičková Věra z Pleschiva, bytem Klimentov - 61 let. 4. 8. Kátová Evženie ze Sokolova, bytem Tachov - 70 let. 10. 8. Kolbáská Věra z Omeňanštiny, bytem Klimentov - 69 let. 21. 8. Smutná Jiřina, bytem Velká Hleďsebe - 48 let. 8. 8. Stránská Marie ze Zálesí, bytem Mariánské Lázně - 71 let. 9. 8. Valeš Václav z Olšaneck, bytem Tachov - 49 let.

V měsíci říjnu se dožívá 83 let Václav Velich z Olšanky, bytem Tisová a 75 let Stanislav Krycha z Bašanovic, bytem Touzím.

V měsíci září oslavili své životní jubilea tyto členové: Koubková Ludmila z Jedvanin bytem M. Lázně, 18. 9. - 70 let. Hajný Vladimír z Máslenky bytem Poseč, 12. 9. - 71 let. Koutnová Ludmila z Újezdů Českých bytem M. Lázně, 4. 9. - 66 let.

Mnoho štěstí, spokojenosti a pevného zdraví do dalších let přeje jménem regionu

Emilie Pecová a Ludmila Koutnová

Olomoucký region

zdraví své členy, kteří se dožívají ve II. pololetí 1996 významného jubilea. Jsou to: Vít Varhaník, 16. 11. - 50 let. Antonín Derychová-Tenglerová, 10. 7. - 50 let. Vlasta Zapletalová-Prošková, 29. 9. - 60 let. Antonín Marek, 12. 9. - 60 let. Irena Kočí, 26. 8. - 60 let. Hodně štěstí a zdraví do dalších let přeje vedení regionu

Region Mohelnice

Krajan Miroslav Vohralík z Kurdybně, nyní bytem Libině, oslavil 23. 9. - 75 let. Pi. Marie Šimsová z Moldavy bytem Jeseňan, 4. 10. - 88 let. Pi. Anna Dvořáková ze Sedmíran bytem Úšov, 16. 12. - 80 let. Všem krajanům do dalších let pevné zdraví, štěstí a spokojenosti přeje jménem regionu Jarmarová

Region Teplice

Členové výboru organizace SČVP region Teplice si dovolují touto cestou co nejsrdčněji popřít svěmu vynikajícímu vedoucímu regionu Václavu Bázovskému u příležitosti jeho 75. narozenin. které oslaví dne 10. 9. 1996.

Václave, přejeme Ti dobré zdraví, spokojenost a vše nejlepší do dalších let života. Tiskneme Ti pravici a děkujeme za vykonanou práci ve prospěch regionu Teplice.

Za členskou základnu a výbor - Pospíšil

Žatecký region

Dne 28. 8. oslavil své významné jubileum - 90. narozenin - náš člen a krajan Vladimír Tichý, rodák z Českého Malína na Volyni. Mnoho štěstí, pevné zdraví a do dalších let ještě hodně moce životní svěžesti a elánu, kterým dopusd oplyvá

Za celý region upřímně blahopřeje

Kamila Ondrová

Dne 25. 8. se dožila 90 let pi. Marie Průsová z Mírošostě, bytem Žitenice.

Pevné zdraví a spokojenost do dalších let přeje

dcera Zdena Furmanová s rodinou

Region Cheb

Dne 8. června oslavila pěkné kulaté výročí 70 let členka našeho regionu pi. Růžena Benešová-Perníčková z Volkova, bytem Cheb a 17. 6. 35. narozeniny p. Petr Pančí z Aše. 22. 7. oslavila požeňnané 86. narozeniny pi. Marie Zahradníková-Jenkovská ze Straklova a 20. 8. kulaté jubileum 60 let pi. Libuše Pancířová, rodačka z Plzně, bytem Vojtanov.

Jubilantům srdečně blahopřeji

Ludmila Mácová a Lydie Olmanová

Dne 8. 6. se dožila požeňnaného věku 85 let naše maminka pi. Marie Janatková-Vrbová z Českých Novosilek, bytem Cheb.

Do dalších let hodně pevného zdraví a dobré pohody v kruhu svých nejbližších přeji synové s rodinami

Region Medlov

Ve druhém pololetí se dožívají životních výročí jubilanti, pocházející z Ozeran Českých: Škabrahová-Hlaváčková Marie, 27. 7. - 65 let. Dragounská-Honzáková Marie, 3. 8. - 80 let. Dragoun Vladimír, 15. 8. - 70 let. Spurná-Pokorná Dobroslava, 10. 9. - 70 let. Dragoun Bohuslav 10. 10. - 55 let. Harmanová-Kočínová Vlasta, pochází z Hrušvice, 1. 10. - 55 let. Hlaváček Vladimír, 20. 11. - 75 let. Lupečková-Sedláčková Božena, 31. 12. - 75 let.

Srdceně je zdraví a do dalších let hodně spokojenosti a dobrou pohodu jim přeje krajané z Medlova. Za všechny členy SČVP

Vlasta Kačerová

Severomoravský region

blahopřeje manželům Sedláčkovým z Čákově, kteří oslavili v srpnu své narozeniny. Paní Sedláčková 67 let a pan Sedláček 69. S svým členům přejeme hodně zdraví a vše nejlepší.

Dr. Vlad. Samec a Václav Dubec

NAŠE ŘADY OPUSTILI...

Region Výchov

Rozloučení s Marií roz. Krémovou
Členové jednoty SČVP Výchovska se rozloučili na hřbitově v Dražovicích dne 18. července 1996 s paní Marií Ohlidalovou roz. Krémovou před 77 lety.

Mši svatou celebuloval místní farář pan František Provazník. Za jednotu Sdružení se s Marií u hrobu rozloučil Josef Kulich mottem "Jako z Irska putují také z Čech tisícové a tisícové, aby v nejistě dále hledali skývu chleba..."

Přiblížil atmosféru loučení Čechů a Moravanů před 130 lety do zemi kultury kmenů Dulebu-Bužanu, kteří si ve třetím století našeho letopočtu změnili název na Volýňané. Poeticky přiblížil život Čechů v jedné z mnohonárodnostních menšin, rozvoj ekonomiky, kultury, ale také podíl volýňských Čechů v první světové válce pod vedením T. G. Masaryka a osvobození CSR v r. 1945. Vzpomíná podíl tatínka zemle, který se zúčastnil bojů v českých legiích v Rusku a bratra Václava v čsl. armádě na východě.

Na tomto smutném loučení by nebylo nic zvláštního, pokud by farář Provazník po obřadu neprohlásil: "Poslouchal jsem Vás se zvláštním zaujetím a přemýšlel o bohatých českých dějnostech v cizině, zejména pak, jak jsem se dověděl od Vás - na Volyni.

Vnucuje se otázka - neměli bychom více využívat loučení s krajany tímto způsobem? Nemělo by se zapomínat na osmdesát plodných roků života Čechů na Volyni.

Václav Pěnička

Dne 23. 6. nás navždy opustil ve věku 83 let p. Vladimír Cínegř z Libiny v okr. Šumperk Pocházel z Hlinska a stejně jako většina členů Svobodovy armády prošel boji u Dukly a vrátil se do vlasti svých předků. Jménem pozůstalých manželka, syn a dcery s rodinami

Dne 10. 7. zesnul po dlouhé, těžké nemoci ve věku 70 let p. Antonín Blážík ze Slavonína. Pohřeb se konal 16. července.

Zprávu podává truchlická rodina.

Oznamujeme tímto, že jsme se rozloučili v Borohradku s krajanem a bratrem Josefem Drozdemkem. Zeměl ve věku 89 let. Cest jeho památce!

Miloslav Křejbič, Kočlívřov

Region Chomutov

Dne 7. 7. 1996 zemřela v Chomutově po krátké, těžké nemoci ve věku nedožitých 86 let naše krajkyně pi. Emilie Hloušková-Štránská, původem z české obce Zálesí na Volyni.

Zaroučená rodina

Všem pozůstalým vyjadřujeme upřímnou a hlubokou soustrast.

Alexandr Hloušek a Jiřina Kačerová

Dne 7. 7. zemřel ve věku nedožitých 87 let pan Bohumil Krupka, rodák z Terenna na Volyni, bytem v Chomutově, člen Sdružení Čechů z Volyně, bývalý příslušník východní armády. Čest jeho památce!

Za region Chomutov Jiřina Kačerová

a Alexandr Hloušek

Dne 9. 7. 1996 zemřel po krátké nemoci krajan Josef Kassal ve věku nedožitých 80ti let z Touzím rodák z Byšic okr. Mýsovn, volýňská oblast. Manžel byl aktivní člen činecké armády, člen Svazu profatistických bojovníků, čestný a spravedlivý člověk. Za celou rodinu manželka

Emilie Kassalová,

členka SČVP region M. Lázně

Region Žatec

Dne 19. 7. zemřel po těžké nemoci náš člen pan Josef Půša z Postolopr, pocházel z Nového Terenna na Volyni, ve svých 65 letech.

Dne 4. 8. zemřela po dlouhé a těžké nemoci rovněž naše členka paní Emilie Chlastáková roz. Vávřová z Nuradic, rodák z Kozina na Volyni, také ve 65 letech.

20. 8. se konal pohřeb našeho člana pana Františka Týžla ze Žatce, teno 86letý člen nebyl rodák z Volyně - pouze jeho manželka Lydie Týžlová pocházela z Rovna na Volyni, které tímto chceme projevit upřímnou soustrast.

Všem našim členům tichou vzpomínku projevuje náš celý region

Kamila Ondrová

Severomoravský region

Oznamuje, že dne 2. 7. 1996 zemřela naše členka paní Marie Kubáčková-Moravcová (ve věku 89 let) z Ostravy Poruby - pocházela z Dembrovky na Volyni.

Dne 9. 7. 96 zemřela pi. Anžka Ničová rozená Pavlínová z Krnova ve věku 82 let. Pocházela z Dědkovic u Rovna.

Za celou rodinu Marie Parčanská Pozišťalová vyjadřujeme upřímnou soustrast.

Dr. Samec Vladimír a Dubec Václav

Dne 22. 7. 1996 vzpomínáme prvního výročí náhelního úmrtí mého syna Josefa Sochora. Zemřel ve 40ti letech. Narodil se v M. Zubovčíně a zemřel v Jirkově, kde bydlel.

Se smutkem v srdci vzpomínám maminka, manželka, děti, bratr, teta, strýc a B. Gabriel. Uprímnou soustrast rodině projevuje za region K. Vary

Věra Pelcová

Dne 12. 7. 96 zemřela v Dražovicích na Vyškovsku ve věku 77 let Marie Ohlidalová. Narodila se v obci Martinovna v rodině Josefa Krčny a provdala se za P. Pavlina, který při repatriaci do vlasti tragicky zahynul.

Za veškeré přibuzenstvo

Líbuše Krčmová, švagrová

Stálé vrácení ...

Duše krajiny je mnohem tajuplnější než duše lidská, a proto se obě tak máloky ocitají v situaci vzájemného souznění. Hledal jsem v letošních jarních dnech souznění v mistech, kde jsem před půl stoletím jako malý chlapec snil o budoucnosti. Věs vlnění do vesničky mělo mladíci byl jako krásná nevěsta jarem obklopen. Duby, lípy, stejně jako habry spolu s houštinami lyskových ořešníků a ostružin se splely v hustou džungli, v níž se ukrávaly koutky právě jen tak velké, aby v nich našel úkryt chlapec pro své soukromí.

Za časných jiter kranjau za skleněných lipových listů čiré slzy rosou a pavouček se choupl ve středu sítě, z níž opar vykouzlil závoj z vlahého křišťálu. Ve zřevných opodlených však bylo zcela pohodlné ukryt se uvnitř před sluneční palbou. Volná chvilce poskytovala nepospatelnou pohodu. Když pot nad nekonečným obzorem volyňské krajiny velká hvězda a vůbec se nejmenovala Večernice, nýbrž hvězda betlémská. Věřil jsem, že přichýlávala od vrchů hebronských rovnu na volyňská luka, aby zažehla nos. Luna, slněná pastýřka, vyšla potom na nebeskou nivu, aby pásla nekonečné stádo stáde, hedvábných jehňátek, a vyprávěla příběhy, jež jsou věčně platné, ale jsou určeny pouze pro nitro duše chlapce otevřené doková.

Hledal jsem teď tv své dávné skryše. Ale už jich tam nebylo. Z mlázi se stá dospělý les, zmoudřel a ustáří jako já. Marně jsem se rozhlížel, zda tu přece nezbyl kousíček mého dětství, onoho tehdejšího mlázi. Ale zbytečně, zůstaly jen vzpomínky, v nichž se vracím často do skryši svého raného dětství tam na Volyni. Václav Dubec

MALÉ POSEZENÍ S KRAJINY

Občas se scházají. Říkají si krouček "antikomunistických rebelantů". Není jich mnoho a profesi jsou různých. Od řadového dělníka přes fmesníka, mukla komunistických krimi-

Důležité upozornění! Jelikož se mnozí dotazují dárce na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje. Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. Číslo konta: 7054454-018/0800 Dary můžete poslat i na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečková, Svidnická 509, 181 00 Praha 8. Prosimě čtenáři, aby nás neupomínali na zřetelování Dary z volyně můžete uveřejnit pouze po obdržení účetního dokladu! Krajane! Neposílejte v žádném případě peníze dary na adresu redaktorky! Díky za pochopení. Záležitosti týkající se evidence členů - změny adres, přihlášky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zasílejte výhradně matřičkari na adresu: Ing. Jiří Hofman, 140 00 Praha 4, Louňkých 8, tel.: 42 65 44

Tiřiz Zpravodaj - Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel po potřeby svých členů. Za obsahovou náplň článků odpovídají jejich autoři. Vychází jako občanský. Šéfredaktor: Věra Latzelová. Příspěvky nejsou honorovány, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte do 3. každého měsíce na adresu: Věra Latzelová Šlapáská 1910/6, 100 00 Praha 10. Podávání novinových zásilek povoleno Česká pošta, s.p., odštěpným závodem Praha č.j. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Toto číslo vyšlo 26. září 1996.

náti, až po malého podnikatele a vysokoškolsky graduovaného. Ale jsou mezi nimi jak ti starší a více pamatující, tak i mladí. Muži i ženy. Jejich krédem není nic jiného než docela prostě vlastenečství a samozřejmě odpor ke všemu co zavání bolševismem a jakoukoliv mocenskou máni, at už se ukrývá pod kleronouli stranickou firmou. Na svých setkáních mezi sebou polemizují o tom, co se děje kolem nich a pokáží někdo z nich přivést někoho, kdo tím ze svých zkušeností může říci něco zajímavého.

Setkavák se jednalo červencového odpoledne, dne 17. 7. 1996, sešli, aby si pohovořili s českým vlastencem, exilovým básníkem panem Josefem V. Tomanem-Tománkem.

Četly se básničky vlastenecké verše, přitom dostali jeve knihy. K dispozici byly i samizdatové "Národní Noviny", které pár čtenářů krouží vydává. A diskutovalo se nejenom o tom, jak pan J. V. Toman-Tománek vidí z exilu v USA i ze svých návštěv České republiky politické dění a život v naší rodné zemi, ale i o životě našich krajanů v exilu. Nechyběly ani vzpomínky básničky na radeční rudých komisařů J. V. Stalina v Sovětském svazu, které v dobách svého mlázi poznal za života na Volyni z bezprostřední blízkosti. Jak sám na sobě, tak na něštější svých příbuzných, kterým se stal osudem stalinský Gulag.

Den před přípravováním setkání se pak nečekáně ozval i další z exilových přátel, který do Prahy náhodně přijel na návštěvu a stal se tak dalším hostem setkání. Pan Chevalier Vilém Treček Lipský de Lipé, první potomek našej nejstarší a skutečné české šlechty, jež "rodový strom" sahá až k českému králi Janu Lucemburskému. Žije sice v exilu, ale dobrým Čechem nikdy nepřestal být.

Oba hosté obdrželi na vitanou květiny i přátelské políbení, verše p. Toman-Tománka si vysloužily potlesk. Ale pak v salounu "U kněžete Václava" v Praze 6 hlavní diskutovalo o tom, co se děje v Praze i jinde v republice, protože na setkání přijeli i přátelé z Českých Budějovic, Teplice a Ústí n. Orlicí. K závažné příležitosti i typicky české poohostění, oblažené chlebíčky a "lutepenci". A samozřejmě také světlé krušnické pivo. Celkem se nás sešlo 19 a oproti dřívehodnotěmu plánovanému posezení jsme to prodláhli na tři hodiny.

V každém případě se na tomto setkání ukázalo, na kom se podepsala minulost, a na kom zapracovala pragmatická současnost. V žádném případě však ti, kteří zůstali do konce, určitě nelitovali. J. C. a B. K. Praha

DARY NA KONTO SDRUŽENÍ

Zájmová skupina VOLKOV - sbírka - setkání 15. 6. v Lounech - 3050 Kč.
Region Olomouc: Marie Ulmová-Dusová - 150 Kč, Emilie Tenglerová - 100 Kč, Antonie Derychová-Tenglerová - 100 Kč.
Region Rakovník ze svého setkání 23. 5. 1996 včeloval 500 Kč.

Severoamerický region: Jerry Rand - nový člen - Canada - členský přisp. 10 USD, George Pospíšil - dar 15 USD, Jerry Kitl - dar (předal ing. Hofman) - 100 CAN. dolarů, Luba

Dvořáková - dar (předal ing. Hofman) původem ze Semhnan Toronto-Canada - 20 CAN. dolarů

Severoamoravský region: Josef Dvořák z No- věho Jičína včeloval 200 Kč za svého zemřelého otce Vladimíra Dvořáka (květen 1996). Evžen Peškova, Charitat. dům Moravec - 100 Kč, pi. Peškova, charitat. dům Moravec - 200 Kč.
Anna Vojtíšková, Rapotín - 100 Kč, Vladimír Piřil, Kájov okr. Č. Krumlov - 100 Kč, Miroslav Šimon, Levonice - 100 Kč, Josef Volencec, Pšovky p. Senomaty - 200 Kč, pi. Santorova, Líbečkov - 200 Kč, Josef Posner, pravosl. farář, Teplice - 500 Kč, Míla Olivová, Manušice - 200 Kč, M. Krepšov, Dolní Nezly - 100 Kč, Fňukalová Ludmila, Beroun - 200 Kč, Josef Rorl, Kadaň - 200 Kč, Emilie Škopíková, Oubramovice - 100 Kč, Helena Mařatová, Dražovice - 100 Kč, Mirka Jelínková, Frant. Lázně - 100 Kč, Vanda Polzová, Podbořany - 100 Kč, Zdena Furmanová, Česká Lipa - 200 Kč, Antonie Drobhalová, Horšovský Týn - 200 Kč, Helena Ketterová, Mašovice - 500 Kč, Josef Deder, Velké Hleďsebe - 500 Kč.

Region Šumperk: Vladka Krystof - biskup olomoucko-brněnský - 1000 Kč, Josef Kechrt, Nový Malín - 100 Kč, Lenka Kašparová, Rapotín - 40 Kč, Helena Bohlachová, Litovel - 100 Kč, Věra Foftová, Šumperk - 100 Kč, Václav Janko, Šumperk - 100 Kč, Leontín Re, Verňovice - 100 Kč, Jiřina Netková, Šumperk - 25 Kč, Lubomír a Naďežda Neustupilovi, Úsov - 200 Kč, Antonín Šefl, Rapotín - 115 Kč, Václav Fyřek, Vykřtovice - 100 Kč, Václav a Božena Satolová, Nový Malín - 100 Kč, Valerína Krobotová, Unčov - 150 Kč, Jaroslav Sodomec, Šumperk - 200 Kč, Mstislav Pospíšil, Šumperk - 100 Kč, Celkem 2.530 Kč.

Manželé Kimlovi, Hukovice okr. Nový Jičín - 150 Kč, Manželé Bolfovi, Hukovice, okr. Nový Jičín - 150 Kč, Emilie Kimlová, Hukovice, okr. Nový Jičín - 100 Kč, Antonie Divišová, Temenice - Šumperk - 200 Kč.

Severoamoravský region: dary u příležitosti vernisáže v N. Jičíně: Baborova Cecilie - 100 Kč, Barjař Miroslav - 100 Kč, Barvířková Jaroslava - 100 Kč, Břeh Miroslav - 70 Kč, Dubec Fr. - 100 Kč, Dřímálová - 50 Kč, Holčáková Anazastie - 100 Kč, Kabát Stanislav - 100 Kč, Kubelková Olga - 50 Kč, Křaková Antonie - 100 Kč, Kočina Jan - 100 Kč, Příbylčková Antonie - 120 Kč, Loukouta Václav - 50 Kč, Fitt Eman - 100 Kč, Smač Vlad. - 100 Kč, Seitl Vlast. - 100 Kč, Skulová Anna - 50 Kč, Dr. Vaněček Václav - 150 Kč, Vaněčková Marie - 200 Kč, Ing. Vacek Vlad. - 200 Kč, Ing. Vegrch V. - 100 Kč. Značnou částkou finanční přispěli Novotný Ž., Juřiček Petr, Ing. Holý J. - Výbor regionu všem děkuje.

Zveřejnění jmen krajanů, kteří přispěli na vernisáž v N. Jičíně je na místě. Bylo vybráno více než 2000 Kč. Finančních prostředků bylo použito na poohostění. Volyňské ženy z N. Jičína a okolí napely různé druhy pečiva, které se peklo na Volyni. Že to návštěvníkům chutnalo, kterých bylo více jak 200, svědčí i to, že v krajském tisku byl zveřejněn článek o vynikající volyňské gastronomii. Dr. Samec

Všem dárcům ze srdce děkujeme!